

EPLOEuropean Public Law
Organization

6/06/2012

Τζουλιάνο Αμάτο: Ο μεγάλος φίλος της Ελλάδας

Έκκληση στους Ευρωπαίους πολιτικούς για την οικονομική διάσωση της Ελλάδας εντός της Ευρωζώνης, απηύθυναν πενήντα εξέχουσες προσωπικότητες της Ευρώπης, μέσω σχετικής επιστολής. Με κεντρικό άξονα της παρέμβασής τους την άποψη ότι: «Μια ελληνική έξοδος θα μπορούσε να πυροδοτήσει τη διάλυση της Ευρωζώνης, η οποία με τη σειρά της θα οδηγούσε σε βαθιά ύφεση και σε μια νέα παγκόσμια οικονομική κρίση», υποστηρίζουν την αναγκαιότητα παραμονής της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, προτείνοντας ταυτόχρονα τη χρονική επιμήκυνση της δημοσιονομικής εξυγίανσης της χώρας, καθώς και τη μείωση των αποδιδόμενων επιτοκίων.

Μεταξύ αυτών που υπέγραψαν την επιστολή είναι και ο Ιταλός καθηγητής **κ. Τζουλιάνο Αμάτο**, πρώην Πρωθυπουργός της Ιταλίας, ο οποίος συνδέεται άρρηκτα με την Ελλάδα και συγκεκριμένα με τον **Ευρωπαϊκό Οργανισμό Δημοσίου Δικαίου (EPLO)**, εκπροσωπώντας την Ιταλική Δημοκρατία στο Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού.

Η συμμετοχή του κ. Αμάτο στα πεπραγμένα του **EPLO** είναι σημαντική και απολύτως υποστηρικτική σε σχέση με τους σκοπούς και το όραμα του Οργανισμού. Αξιοσημείωτο είναι δε το γεγονός ότι, προ ενός έτους, στο πλαίσιο του Συνεδρίου του **EPLO** στη Μάλτα, με θέμα: «Η Κρίση του Κυρίαρχου Χρέους και τα Νέα Όρια του Κράτους», ο κ. Αμάτο μοιράστηκε με τους Συνέδρους τη διορατική του ματιά, κάνοντας λόγο για την ανάγκη έκδοσης Ευρωομολόγου.

Είπε, συγκεκριμένα: «Το χρέος της Ελλάδας είναι πολύ μικρό σε σχέση με το ΑΕΠ και με το συνολικό χρέος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης. Αν η αγορά αποφάσιζε να αντιμετωπίσει όχι μόνο την Ελλάδα, αλλά και όλες τις άλλες χώρες που βρίσκονται υπό την ίδια ασπίδα, τότε η σταθεροποίηση θα εξαπλωνόταν πολύ εύκολα. Η καλύτερη ασπίδα θα ήταν το Ευρωομολόγο, όπως έχει ήδη προταθεί από τον Jean-Claude Juncker και τον Giulio Tremonti, αλλά προς το παρόν, όπως γνωρίζετε, επικρατούν αντιδράσεις».

Ένα χρόνο αργότερα, λοιπόν, η διεθνής πολιτικο-οικονομική κοινότητα συζητά την έκδοση Ευρωομολόγου, επιβεβαιώνοντας τα λεγόμενα του κ. Αμάτο, στο Συνέδριο του **EPLO**.

Ακολούθως, παρατίθεται αυτούσια η επιστολή- με τίτλο: «Σώστε την Ευρωζώνη»- των πενήντα Σοφών της Ευρώπης, υπέρ της διατήρησης της ευρωπαϊκής προοπτικής της Ελλάδος:

«Καθώς η Ελλάδα αγωνίζεται να προχωρήσει στον σχηματισμό κυβέρνησης, πολλοί στην Ευρώπη αποδέχονται την έξοδο της από την Ευρωζώνη, η οποία υποστηρίζουν πως ίσως να είναι καλύτερη από μερικά χρόνια σκληρής λιτότητας. Επίσης, φαίνεται να υπάρχει ένα αυξανόμενο αίσθημα πως η Ευρώπη είναι τώρα αρκετά δυνατή ώστε να αναχαιτίσει το ντόμινο από μια ελληνική έξοδο.

Αντιθέτως, εμείς πιστεύουμε πως στην πραγματικότητα, μια ελληνική έξοδος θα ισοδυναμούσε με οικονομική και πολιτική καταστροφή. Δεν είναι καθόλου βέβαιο πως το υπάρχον πλαίσιο διάσωσης με τους μηχανισμούς EFSF/ESM θα μπορέσει να αποτρέψει τη μετάδοση της κρίσης σε άλλες χώρες ή να αντιμετωπίσει μια επιδρομή (γενικευμένη απόσυρση καταθέσεων) στις τράπεζες της Ιταλίας ή της Ισπανίας.

EPLO

European Public Law
Organization

Μια ελληνική έξοδος θα μπορούσε να πυροδοτήσει τη διάλυση της Ευρωζώνης, η οποία με τη σειρά της θα οδηγούσε σε βαθιά ύφεση και σε μια νέα παγκόσμια οικονομική κρίση.

Επιπλέον, μια ελληνική έξοδος θα κατέστρεφε την ήπια ισχύ (σ.σ. την ικανότητα συγκρότησης συμμαχιών οι οποίες δεν βασίζονται μόνο στη δύναμη αλλά και στη συναίνεση) της Ευρώπης και θα έπληττε ανεπανόρθωτα τη θέση της στον κόσμο.

Γι' αυτό απευθύνουμε έκκληση στους Ευρωπαίους πολιτικούς να προτείνουν στην Ελλάδα έναν τρόπο ώστε αυτή να επιστρέψει σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης εντός της Ευρωζώνης. Έχει καταστεί προφανές πως ο δρόμος της ακραίας και χωρίς συμβιβασμούς λιτότητας μπορεί να οδηγήσει μόνο σε οικονομική αποτυχία.

Οι πολιτικοί πρέπει να βρουν μια συμβιβαστική λύση μέσω της οποίας η Ελλάδα θα επαναφέρει τα δημοσιονομικά της σε τάξη με αντάλλαγμα μεγαλύτερο χρονικό περιθώριο για τη μείωση του ελλείμματός της και για την αποπληρωμή διμερών και πολυμερών δανείων. Τα επιτόκια που η Ελλάδα πληρώνει στους Ευρωπαίους εταίρους της πρέπει να μειωθούν. Αυτό θα μπορούσε να συνδεθεί με την πρόοδο των σαφώς καθορισμένων μεταρρυθμίσεων.

Αυτό θα έδινε στους Έλληνες την ελπίδα πως θα μπορέσουν να επιστρέψουν στην οικονομική ανάπτυξη ενώ παράλληλα θα υπογράμμιζε την ευθύνη που έχουν οι ίδιοι να υλοποιήσουν τις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις. Και οι δύο πλευρές θα χρειαστεί να κάνουν θυσίες, αλλά εμείς πιστεύουμε πως η ιδέα μιας ευημερούσας Ευρώπης τις αξίζει τέτοιες θυσίες».

Οι 50 υπογραφές

Asger Aamund (Denmark)

Martti Ahtisaari (Finland)

Giuliano Amato (Italy)

Gordon Bajnai (Hungary)

Peter Bofinger (Germany)

Emma Bonino (Italy)

Franziska Brantner (Germany)

Maria Livanos Cattai (Switzerland)

Charles Clarke (UK)

Daniel Daianu (Romania)

Aleš Debeljak (Slovenia)

Jean Luc Dehaene (Belgium)

Andrew Duff (UK)

Sebastian Dullien (Germany)

Hans Eichel (Germany)

Rolf Ekeus (Sweden)

Teresa Patricio Gouveia (Portugal)

Charles Grant (UK)

István Gyarmati (Hungary)

Danuta Hübner (Poland)

Jaakko Iloniemi (Finland)
Mary Kaldor (UK)
David Koranyi (Hungary)
Bernard Kouchner (France)
Monica Luisa Macovei (Romania)
Wolfgang Munchau (Germany)
Alina Mungiu-Pippidi (Romania)
Kalypso Nicolaïdis (France-Greece)
Daithi O'Ceallaigh (Ireland)
Christine Ockrent (France)
Andrzej Olechowski (Poland)
Marcelino Oreja Aguirre (Spain)
Andrew Puddephatt (UK)
Ana Palacio (Spain)
Charles Powell (UK/Spain)
Robert Reibestein (Netherlands)
Lord George Robertson (UK)
Albert Rohan (Austria)
Adam Daniel Rotfeld (Poland)
Daniel Sachs (Sweden)
Giuseppe Scognamiglio (Italy)
Narcís Serra (Spain)
Aleksander Smolar (Poland)
Ion Sturza (Romania)
Pawel Swieboda (Poland)
Luisa Todini (Italy)
Loukas Tsoukalis (Greece)
Andre Wilkens (Germany)
Antonio Vitorino (Portugal)
Carlos Alonso Zaldivar (Spain)
Stelios Zavvos (Greece)